

ΟΙ
ΨΕΥΔΕΙΣ

ΚΑΙ ΤΑ

ΠΕΡΙΤΡΙΜΜΑΤΑ ΑΥΤΩΝ

ΕΠΑΦΗΚΑΝ ΤΕΡΑΣ ΤΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΕΡΙΒΟΛΟΝ

ΤΗΣ

ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

ΥΠΟ ΤΟ

ΠΡΟΣΩΠΕΙΟΝ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΑΤΟΥ

ΑΠΟΔΡΑΜΑΣ ΜΕΛΕΤΙΟΥ.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ.

— 000 —
1862.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Οἱ Ἰησουῖται καὶ τὰ περιτρίμματα αὐτῶν ἐπα-
φῆκαν τέρας τι εἰς τὸν περίβολον τῆς Ὀρ-
θοδοξίας ὑπὸ τὸ προσωπεῖον τοῦ Ἀπο-
στάτου Ἀπόδραμας Μελετίου.

Ἐξῆλθε σήμερον ἐκ τῶν Ἰησουῖτικῶν πειστηρίων βλάσφημός τις κατὰ τῆς Μητρὸς ἡμῶν Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας λίβελλος, διαβάλλων, συκοφαντῶν, ὡς ἔθος τῷ Ἰησουῖτισμῷ, καὶ καθαπτόμενος διὰ βαναύσων ὕβρεων ἀτόμων λίαν ἡμῖν ἀξιοσεβάστων καὶ πεφιλημένων καὶ ἀπολαυόντων τὸ σέβας ὄλων τῶν Ὀρθοδόξων ἕνεκα τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς παιδείας των, ἐξαίρων τὸν παπικὸν λατινισμὸν καὶ τὸν ἴσην ἤδη αὐτῷ ὑπόληψιν κτησάμενον Ἀπόδραμας Μελετίου, τὸν ἄξιον τῷ ὄντι σημαιοφόρον τοῦ ληστρικοῦ ἐκείνου συνεδρίου τῆς Φλωρεντίας, καθ' οὗ τρανώτατα διεμαρτυρήθη ὁ πανευσεβέστατος ἐκεῖνος Ἱεράρχης τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, Μάρκος ὁ Εὐγενικός, καὶ ἄλλους ὁμοίους αὐτῷ ἀποστάτας τῆς Ὀρθοδοξίας, οὓς κατ' ἔτος ἡ ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία στέλλει εἰς τὸ αἰώνιον ἀνάθεμα μετὰ τῶν . . . , κατηγορῶν πανασέμνωσ καὶ βεβήλως τὴν ἀποστολικὴν Ἱεραρχίαν τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, ὅπως διὰ τούτου ἐκπληρώσῃ τὰ νέα σχέδια τῆς Προπαγάνδας πρὸς προσηλυτισμὸν (ἀφοῦ αὕτη ὅλως ἀπέτυχεν εἰς ὅσα μετῆλθεν ἄχρι τῆς σήμερον, τῶν ὀρθοδόξων μενόντων ἀκραδάντων εἰς τὴν ἁγίαν πίστιν τῶν πατέρων των) ἐνσπεῖρη δηλαδὴ ψυχρότητα καὶ μῖσος μεταξὺ τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ ἀνωτέρου ἱεροῦ ἡμῶν κλήρου καὶ οὕτως αὕτη ἐπιτύχη τοῦ ποθομένου της, καὶ τελευταῖον ὑπερεπαινῶν τὸν παπικὸν Κατολικισμὸν καὶ ὑποσχόμενος εὐτυχίαν καὶ εὐζωίαν τοῖς παραδεξομένοις αὐτόν. Φέρει δὲ ὁ αἰσχιστος οὗτος λίβελλος καὶ ὑπογραφὴν τριαύτην, *Εἰς Φιλαλήθης Ὀρθόδοξος Ἠρωμένος Χριστιανός.*

Ἡμεῖς θεωροῦντες περιττὴν καὶ ἐναντίαν εἰς τὴν ἀνατροφὴν ἡμῶν πᾶσαν ἀπάντησιν εἰς τοιοῦτον βλάσφημον καὶ ἀηδέστατον λίβελλον, ὡς μὴ περιέχοντα οὐσιωδές τι, χρῆζον ἀπαντήσεως, εἰμὴ καταδεικνύοντα παχυλωτάτην ἀμάθειαν τοῦ συρράψαντος καὶ περιλαμβάνοντα αἰσχροτάτας καὶ καπηλικὰς ὕβρεις, ἀναξίας τῆς ἀναγνώσεως

καὶ τῆς ἀκοῆς τῶν Ὀρθοδόξων, τὰς ὁποίας καὶ αὐτοὶ οἱ ἀχθοφόροι καὶ ἀντλητῆρες τῆς πόλεως μας αἰσχύνονται νὰ προφέρωσι, συνισῶμεν τοῖς ἀδελφοῖς ἡμῶν ὡς ἀπάντησιν εἰς ὅλους τοὺς τε ἐκδοθέντας καὶ ἐκδοθησομένους παρομοίους λιβέλλους τῶν Ἰησοῦιτῶν τὸ ἐσχάτως ἐκδοθέν φυλλάδιον « Ἡ Ὀρθοδοξία ἐλέγχουσα τὸν Παπικὸν Κατολικοισμὸν καὶ τοὺς Ἰησοῦιτας », ἐξ οὗ θέλουσι γνωρίσει τίνες οἱ συρράπτοντες τοὺς τοιοῦτους λιβέλλους, καθὼς ἐπίσης καὶ τὰς ἀρτίως δημοσιευθείσας διὰ τε ἐφημερίδων καὶ ἐν ἰδιαιτέροις φυλλάδιοις ἐξαιρέτους καὶ προσφουεστάτας ἀπαντήσεις, οἷαί εἰσιν ἡ τοῦ Κ. Δ. Πεταλλίδου καὶ ἡ τοῦ ἀξιοτίμου ὁμογενοῦς Κ. Κ. Π. καὶ ἄλλων, εἰς τὴν πολλαχῶς καὶ πανταχόθεν ἤδη στηλιτευθεῖσαν ἀμαθεστάτην καὶ οἰκτρὰν ἐκείνην διατριβὴν τοῦ Γραικολατίνου ἱερέως, τὴν καταχωρισθεῖσαν πρό τινων ἡμερῶν ἐν τῇ ἐνταῦθα γαλλιστὶ ἐκδιδομένῃ ἐφημερίδι « *Courrier d'Orient* », ἡ εἰς τὴν ὁποίαν πρώτη ἀπάντησις ἐνὸς ζηλωτοῦ Ὀρθοδόξου νέου, ἄλλου παρ' ὃν ὑπονοεῖ καὶ συκοφαντεῖ καὶ ὑβρίζει ὁ ψευδόφιλος λιβελλογράφος, καιρίως κατεπλήρωσε τοὺς Ἰησοῦιτας, ὅθεν καὶ πρὸς αἰώνιον καὶ ἀνεξάλειπτον αἰσχὸς των καὶ πρὸς βεβαίωσιν τῆς γνωστῆς ἀνατροφῆς καὶ διαγωγῆς των καὶ τῆς κεκαυτηριασμένης συνειδήσεώς των ἐπαφῆκαν εἰς τὸν ἱερὸν περιβόλον τῆς Ὀρθοδοξίας τὸ τέρας τοῦτο, ἀναφυὲν ἐκ τοῦ ἀγόνου καὶ λίαν περιορισμένου ἔνεκεν τοῦ παπισμοῦ νοός των οἱ ὄντως ἄξιοι οὗτοι ὑπέρμαχοι καὶ συνήγοροι τοῦ τε ληστρικοῦ ἐκείνου συνεδρίου τῆς Φλωρεντίας, τοῦ ἀναθεματιζομένου κατ' ἔτος ὑπὸ τῆς ἀληθινῆς τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, καὶ τῆς παρούσης συμμορίας τῶν ἀποστατῶν τῆς Ὀρθοδοξίας, καὶ τοῦ σημαιοφόρου αὐτῆς Ἀπόδραμας Μελετίου, τοῦ ἀληθῶς ἀμαυρώσαντος καὶ πρότερον διὰ τῶν βεβήλων καὶ ἀδίκων καὶ ἀντιποιμενικῶν αὐτοῦ πράξεων, καὶ νῦν διὰ τοῦ μεγάλου κατορθώματος τῆς ἀποστασίας, τὴν ὑπόληψιν τῆς οἰκογενείας του. Εὐγε σημαιοφόρε τοῦ ληστρικοῦ συνεδρίου τῆς Φλωρεντίας, τὸ ὁποῖον ἐπὶ τοσαῦτα ἔτη ἀνεθεμάτιζες, καὶ τῆς συμμορίας τῶν οὐνιτῶν Ἀπόδραμας Μελέτιε! εἶχες δὲν εἶχες ἔγαινες κατόλικος καὶ σὺ καὶ οἱ ὅμοιοί σου, καὶ ἀπεκτήσατε συνηγόρους τοὺς φλάρους· εὐγε!!!

Ἐκ τοῦ τερατώδους τούτου λιβέλλου τῶν Ἰησοῦιτῶν, θέλετε γνωρίσει, Ὀρθόδοξοι, ὁποίας ἀνατροφῆς, καὶ παιδείας, καὶ διαγωγῆς εἶναι αὐτοὶ τε καὶ τὰ περιτρίμματά των—οἱ προσήλυτοι· ἀφ' ἐνὸς μὲν θέλετε ἰδεῖ ὅτι ἐν τῷ προσώπῳ τῶν Ἰησοῦιτῶν, τῶν πιστῶν τούτων διαδόχων τῶν φαρισαίων καὶ κληρονόμων τῶν ἀρετῶν των, ἀκριθέστατα ἐκπληροῦται ἡ ἐν Εὐαγγελίοις ἔκφρασις ἐκείνη τοῦ Κυρίου: « Οὐαὶ ὑμῖν Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι περιάγετε τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν ποιῆσαι ἓνα προσήλυτον, καὶ ὅταν γένηται, ποιεῖτε αὐτὸν υἱὸν γεέννης διπλότερον ὑμῶν » (Ματθ. ΚΓ'. 15)· ἀφ' ἑτέρου δὲ θέ-

λατε οἰκτεῖρει τὴν ἀχαριστίαν καὶ τὴν σκληρότητα τῶν ἀγνωμόνων τούτων υἱῶν πρὸς τὴν Μητέρα των, τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν, ἣτις δεχθεῖσα αὐτοὺς μετὰ φιλοστοργίας καὶ ἀγάπης ἐξ αὐτῆς τῆς ὥρας τῆς γεννήσεώς των καὶ ἀναθρέψασα μέχρι ταύτης τῆς ἡλικίας, ἐπὶ τέλος περιφρονήθη καὶ ἐγκατελείφθη ἀσπλάγγχως ὑπ' αὐτῶν. Καὶ δύναται νὰ ὑπάρξῃ ταύτης χειροτέρα ἀσυνειδησία καὶ ἀγνωμοσύνη; Καὶ ὅμως ὁ πανοῦργος Ἰησοῦϊτισμὸς εἶναι ἱκανὸς νὰ φέρῃ τὸν ἄνθρωπον εἰς τοιαύτην σκληροκαρδίαν καὶ ἀναισθησίαν. Ἰδοὺ τίνας ἐνόσῃ ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος λέγων « ἐξ ἡμῶν ἐξῆλθον, ἀλλ' οὐκ ἦσαν ἐξ ἡμῶν ». (Ἰωάν. Β'. 19).

Οἱ Ἰησοῦϊται ὄσας ὑποσχέσεις καὶ δωροδοκίας καὶ ἀπάτης μετέρχονται τὸ κατ' ἀρχὰς διὰ νὰ προσηλυτίσωσιν ἐν σεσηπὸς μέλος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, οἷον ἦτον ὁ Ἀπόδραγμας ἐκεῖνος Μελέτιος, τοῦ ὁποῦ τὴν διαγωγὴν ἀριστα περιγράφουσιν αἱ κατ' αὐτοῦ γενικαὶ ἀναφοραὶ τῆς Ὀρθοδόξου ἐπαρχίας Δράμας, καὶ ἡ ἀγανάκτησις τοῦ κατὰ ππραχώρησιν Θεοῦ ἐμπασόντος εἰς χεῖρας του ποιμνίου τῆς Ἐπαρχίας ταύτης, ἥδη δὲ ἐλευθερωθέντος καὶ ἀπολαύσαντος Ποιμένος γνησίου καὶ κανονικοῦ, καὶ ὁ κακοῦθης καὶ δραπέτης καὶ δις πρὸ τοῦ ἱερωθῆναι θελήσας ἐξομῶσαι Γεράσιμος καὶ οἱ ὅμοιοι αὐτοῖς, τόσον τυραννικῶς φέρονται ἐπειτα πρὸς αὐτὸ, ἀφοῦ πέσῃ εἰς τὰς παγίδας των. Καθὼς ἡ ἀράχνη ὅταν ἴδῃ μυῖαν τινα παγιδευθεῖσαν εἰς τὸ ὕφασμά της, ἀμέσως ἐπιπίπτει κατ' αὐτῆς καὶ ἀπορροφᾷ τὸ αἷμά της, ἀπαραλλάκτως καὶ οἱ πελάται τοῦ Πάπα θηλάζουσι καὶ τὴν τελευταίαν ἐκνίδα τῆς εὐσεβείας καὶ τῆς συνειδήσεως τοῦ νέου ἀποστάτου τῆς Ὀρθοδοξίας. Διὰ τοῦτο καὶ ὅσοι τῶν παγιδευθέντων, μὴ δυνηθέντες νὰ ὑπομείνωσι τὴν σκληρότητα ταύτην, εὐρόντες δὲ ἀρμόδιον καιρὸν ἀνεχώρησαν καὶ ἐπανῆλθον εἰς τὴν γνησίαν των Μητέρα, τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν, ἐκδιηγοῦνται ἥδη μετὰ φρίκης τὰ τοῦ Ἰησοῦϊτισμοῦ καὶ τὰ τοῦ παπικοῦ συστήματος ἀπόκρυφα!

Ἀφοῦ δὲ μετὰ παρέλευσιν ὀλίγου καιροῦ ἴδωσιν οἱ Ἰησοῦϊται ὅτι οἱ νέοι μαθηταὶ των εἶναι ἀσφαλεῖς ὑπὸ τοὺς καμηλοπαρδαλικοὺς ὄνυχάς των, ἀναγκάζουσιν αὐτοὺς, καθὼς ἠνάγκασαν καὶ τὸν περὶ οὗ ὁ λόγος δύστηνον λιβελλογράφον, νὰ καταφέρωνται σκληρῶς κατὰ τῆς ἀληθινῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. « Γράψατε, τοῖς λέγουσι, καθὼς καὶ διδάσκαλός τις διατάττει τοὺς μαθητάς του, γράψατε οὕτω καὶ οὕτω κατὰ τῆς Ὀρθοδοξίας, κατὰ τοῦ Ὀρθοδόξου κλήρου, τοῦ μεγάλου τοῦτου προσκόμματος πρὸς ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν μας, καὶ κατὰ τοῦ Ὀρθοδόξου πληρώματος· ὕβρισατε καὶ κακολογήσατε καὶ συκοφαντήσατε καὶ αὐτοὺς τοὺς ἰδίους, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν των, ἣτις δὲν παύει νὰ ἐλέγχῃ τὴν ὀθνεῖαν διδασκαλίαν μας καὶ νὰ ἀνακαλύπτῃ τὰ κατ' αὐτῆς σχέδιά μας. Μὴ εἶπητε, ὅτι ἡμεῖς δι' ἀπάτης καὶ δι' ὑποσχέσεων καὶ διὰ χρημάτων ἐπροσηλυτίσαμεν ὑμᾶς, ἀλλ' ὅτι

μόνοι σας ἐθελουσίως καὶ ἐν ἐπιγνώσει τῆς ἀληθείας προσήλθετε εἰς τὸν Ῥωμαῖον Παντίφηκα καὶ ἠσπάσθητε τὸν λατινικὸν κατολικισμόν, ὡς τὴν μόνην ἀληθινὴν πίστιν. Παρακινήσατε καὶ τοὺς ὁμογενεῖς σας νὰ ἀλλαξοπιστήσωσι καὶ αὐτοὶ εἶπατε ὅσα δύνασθε ψεύδη πρὸς ἐπίτευξιν τούτου διὰ τοὺς μέλλοντας σκοπούς μας. Διαβάλετε εἰς αὐτοὺς τοὺς κατὰ διαφόρους ἐποχὰς διαπρέψαντας καθ' ἡμῶν προμάχους τῆς Ὄρθοδοξίας, καθὼς καὶ τὸν κληρὸν των, πρὸ πάντων ὅμως τοὺς Ἀρχιερεῖς, ὅτι αὐτοὶ δῆθεν εἶναι οἱ μᾶλλον διεφθαρμένοι τῶν ἀνθρώπων καὶ οἱ αἴτιοι τῆς δυστυχίας των καὶ τῆς παραλυσίας, καὶ ἐνσπεύρατε μεταξὺ κλήρου καὶ λαοῦ ὅσω τὸ δυνατόν περισσotέραν ψυχρότητα καὶ μῖσος. Πείσατε αὐτούς, προσποιούμενοι φιλογένειαν, ὅτι μόνον ἐν τῷ Παπικῷ Κατολικισμῷ δύνανται νὰ εὕρωσιν ἄνεσιν καὶ ἀνακούφισιν καὶ πρόοδον διανοητικὴν τε καὶ ὕλικήν, καὶ πολιτικὴν προστασίαν, καὶ ἐν γένει πᾶσαν πρόσκαιρον εὐδαιμονίαν. Ἐπαινέσατε καὶ ὑπερυψώσατε τὸν παπισμὸν καὶ κηρύξατε αὐτὸν εἰς τοὺς ὁμογενεῖς σας. Ἐὰν ὑπάρχωσι μεταξὺ αὐτῶν τινες ἐνάρετοι καὶ πεπαιδευμένοι, ἢ ἀναφανῆ τινεῖς ἐξ αὐτῶν ὑπερασπιζόμενος τὴν ἀληθειαν, συκοφαντήσατε αὐτούς, ἀμαυρώσατε τὴν ὑπόληψίν των διὰ τῶν μελανωτέρων χρωμάτων, καὶ, εἰ δυνατόν, φονεύσατε αὐτούς. Ἐξυμνήσατε τοὺς ἀποστάτας τῆς Ὄρθοδοξίας καὶ μακαρίσατε αὐτούς. Ἐὰν δὲ μὴ πράξῃτε ταῦτα καὶ μὴ εὐχαριστήσητε τοὺς διδασκάλους σας, θέλετε παιδευθῆ ». Τοιοῦτοτρόπως φέρονται πρὸς τὰ δυστυχεῖ ἔρμαιά των οἱ Ἰησοῦίται, μέχρις οὗ ποιήσωσιν αὐτὰ τοὺς πλέον μεγαλητέρους ἐχθροὺς τῆς Ὄρθοδοξίας καὶ τοὺς πλέον χειροτέρους καὶ αὐτῶν τῶν φύσει παπιστῶν! οἱ δὲ δυστυχεῖς οὗτοι μαθηταὶ των ἀνγκαζόμενοι ἐκδίδουσιν ἐμπαικτικοὺς καὶ ὑβριστικοὺς λιθέλλους κατὰ τῆς Ὄρθοδοξίας, τὴν ὁποίαν ἠρνήθησαν, ἐπιδιορθωμένους ὑπὸ τῶν διδασκάλων καὶ βασανιστῶν των, ὁποῖος εἶναι καὶ ὁ λίβελλος τοῦ Ἐνὸς Φιλαλήθους Ὁρθοδόξου Ἡρωμένου Χριστιανοῦ, τοῦ ἐγκαυχωμένου τούτου ἐπὶ τῷ πολιτισμῷ τοῦ ἸΘ' αἰῶνος ἀχθοφόρου, ὡς ἐκ τῶν ὕβρεων αὐτοῦ κατάδηλος γίνεται, πρὸς χαρὰν μὲν τῶν παπιστῶν, ὡς ἐπίμετρον δὲ τῆς ἐπιμέμπτου διαγωγῆς των, καὶ πρὸς λύπην, ὡς νομίζουσι, τῶν Ὁρθοδόξων, εἰς τοὺς ὁποίους τὸ μόνον πολυτιμότερον καὶ τιμωφέστερον ἐπὶ τῆς γῆς χρῆμα εἶναι ἡ Ὄρθόδοξος Πίστις, παρὰ οἰαδήποτε εὐδαιμονία πρόσκαιρος καὶ πᾶσα ὕλη καὶ παπικὴ δύναμις, ἥτις ὡς ὄναρ παρέρχεται καὶ ὡς ἄνθος μαραίνεται.

Τοιαύτη εἶναι σχεδὸν ἡ τύχη τῶν ἀποστατῶν τῆς Ὄρθοδοξίας, πρῶην μὲν νομιζομένων ὁμοπίστων μας, νῦν δὲ ἀσπασαμένων τὸν Παπικὸν Κατολικισμόν καὶ μαθητευομένων ὑπὸ τὴν ἐπιστάσιαν τῶν Ἰησοῦιτῶν!

Ὁ ἅγιος Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγελιστῆς Ἰωάννης ὁ Θεολόγος ὄναρ

μαζί τοὺς τοιοῦτους ἀντίχριστους. « Καθὼς ἠκούσατε, λέγει, ὅτι ὁ ἀντίχριστος ἔρχεται, καὶ νῦν ἀντίχριστοι πολλοὶ γεγόνασιν ἐξ ἡμῶν ἐξήλθον, ἀλλ' οὐκ ἦσαν ἐξ ἡμῶν· εἰ γὰρ ἦσαν ἐξ ἡμῶν, μεμενείκησαν ἂν μεθ' ἡμῶν· ἀλλ' ἵνα φανερωθῶσιν, ὅτι οὐκ εἰσὶ πάντες ἐξ ἡμῶν ». (Ἰωάν. Α'. 18, 19). Καὶ ὁ ἅγιος Ἀπόστολος Ἰάκωβος γράφει: « μὴ δύναται συκὴ ἐλαίας ποιῆσαι, ἢ ἄμπελος σῦκα; οὕτως οὐδεμία πηγὴ ἄλυκόν καὶ γλυκὴ ποιῆσαι ὕδωρ ». (Γ'. 12).

Τούτων οὕτως ἐχόντων, ἀδελφοὶ Ὀρθόδοξοι, φεύγετε τοὺς Ἰησοῦ-
τας καὶ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν λιβέλλων τῶν δυστυχῶν καὶ κατηναγ-
κασμένων ἀλλὰ καὶ μετημελημένων μαθητῶν των, ἵνα μὴ μολυνθῆ
ἡ εὐσεβὴς ἀκοή σας, περιφρονοῦντες μὲν καὶ ἐλεεινολογοῦντες αὐ-
τοὺς, δεόμενοι δὲ τοῦ Ἰψίστου ὑπὲρ τοῦ φωτισμοῦ καὶ τῆς σωτη-
ρίας, καὶ τῆς ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τῆς Ἰησοῦτικῆς τυραννίας τῶν ἐμπε-
σόντων εἰς τὰς παγίδας των τινῶν ὀλιγοπίστων καὶ μικροψύχων
ἀδελφῶν μας. Μὴ ἐξαπατηθῆτε ὑπὸ τῶν δολίων λόγων τῶν σκο-
τίων τούτων τέκνων τῆς Δύσεως, ἧτις καὶ αὐτὴ πρὸ πολλοῦ ἤδη
τὰ ἐμίσησε, μῆτε ὑπὸ τῶν παντοίων αὐτῶν ψευδοῦποσχέσεων. Ἐσω-
σαν ὑμῖν διδακτικώτατα μαθήματα κατὰ τοῦτο τὰ γεγονότα πρὸ
τριῶν ἐτῶν ἐν Κρήτῃ καὶ ἐν Πολυάνῃ καὶ τὰ ἤδη δυστυχῶς συμ-
βαίνοντα τῇ ῥαδιουργίᾳ τῶν Ἰησοῦτῶν ἕνεκα τῆς μικροψυχίας τινῶν
ἀστηρίκτων ἐν τῇ Πίστει.

« Οὐαὶ ὑμῖν, Ἰησοῦται ὑποκριταί, ὅτι παρομοιάζετε τάφοις κε-
κονιαμένοις, οἵτινες ἐξωθεν μὲν φαίνονται ὡραῖοι, ἐσωθεν δὲ γέμου-
σιν ὀστέων νεκρῶν καὶ πάσης ἀκαθαρσίας ». (Ματθ. ΚΓ'. 27). Ὁδη-
γοὶ τυφλοὶ! οὐκ οἴδατε ὅτι ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία τεθεμελιώται ἐπὶ
τῆς ἀσαλεύτου πέτρας τῆς Πίστειος καὶ ὅτι οὐδέποτε ἕνεκεν τούτου
« πύλαι ἄδου κατισχύσουσιν αὐτῆς », καὶ ὅτι οὐδέποτε θέλει παρα-
δεχθῆ καὶ σᾶς καὶ τὸν Πάπαν σας, ἐὰν δὲν γίνηται Ὀρθόδοξοι Χρι-
στιανοί; Γνωῖτε Ἰησοῦται, ὅτι « σκληρὸν ὑμῖν πρὸς κέντρα λακτί-
ζειν » οὐδὲν γὰρ Ἐκκλησίας ἰσχυρότερον ». Εἶναι δὲ καὶ καιρὸς πλέον,
ὅπως ἡ Σεβαστὴ Κυβέρνησις λάβῃ τὰ προσήκοντα μέτρα καὶ ἐπα-
ναφέρῃ ὑμᾶς εἰς τὰ καθήκοντά σας, ἢ καὶ ἀποδιώξῃ ἐντεῦθεν ὀλα-
τελῶς, ὡς ταραχοποιοὺς τῆς κοινῆς ἡσυχίας τῶν λαῶν τῆς καὶ ἐπι-
βούλους τῆς συνειδήσεως αὐτῶν, καὶ ὡς προσβάλλοντας καὶ διασύ-
ροντας οὕτω δωρεάν τὴν ὑπόληψιν μιᾶς Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας καὶ
Ἱεραρχίας, ἣν καὶ αὐτὴ ἡ ἰδίᾳ σέβεται καὶ τιμᾷ καὶ προστατεύει.

Τῆ 7 Μαρτίου 1862.

Διανέμεται δωρεάν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

007000032520